

Dosarul nr. 2ra-1489/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: C. Roșca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Secieru, A. Danilov, I. Cimpoi)

Î N C H E I E R E

04 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Ion Druță
Tatiana Vieru
Nina Vascan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursurilor declarate de către Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni și Dinu Curoș,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Dinu Curoș împotriva Întreprinderii Mixte Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Oleg Ceavdar, cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a penalității de întârziere, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care s-au respins apelurile declarate de către Dinu Curoș și Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni și s-a menținut hotărârea din 09 noiembrie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă:

La data de 11 iunie 2018, Dinu Curoș a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, intervenient accesoriu Oleg Ceavdar, cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a penalității de întârziere, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat la 24 ianuarie 2018 cet. Oleg Ceavdar, conducând automobilul de model xx, cu n/î xx, în jurul orelor 11:40, în mun. Chișinău, str. M. Dragan, neglijând prevederile art. 59 alin. (2) din Regulamentul circulației rutiere, a tamponat autoturismul de model Toyota Prius, cu n/î xx, care îi aparține reclamantului Dinu Curoș cu drept de proprietate, faptă pentru care a fost tras la răspundere contravențională potrivit art. 242 alin. (1) Cod Contravențional.

În continuare reclamantul a notat că în baza contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă a deținătorilor de autovehicule încheiat între Oleg Ceavdar și ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA (polița de asigurare din 30 septembrie 2017, valabilă pentru perioada 30.09.2017 – 29.09.2018), proprietarul mijlocului de transport de model xx, cu n/î xx a fost asigurat de răspundere civilă pentru daunele

cauzate vieții, sănătății și bunurilor terțelor persoane păgubite în urma accidentelor rutiere, pentru care devin răspunzători.

În acest sens, în lipsa unei înștiințări din partea ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA cu privire la stabilirea cuantumului despăgubirii de asigurare, reclamantul a apelat în mod individual la serviciile unei unități de specialitate pentru stabilirea pagubei.

Astfel, potrivit raportului de expertiză extrajudiciară nr. 283 din 27 februarie 2018, cheltuielile pentru restabilirea mijlocului de transport de model Toyota Prius, cu n/î xx în urma accidentului rutier din 24 ianuarie 2018, constituie suma de 46731 lei, sumă pe care, ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA urma să o achite reclamantului cu titlu de despăgubiri.

A mai remarcat reclamantul că la 02 aprilie 2018 a adresat cerere către pârâtă, prin care a solicitat achitarea despăgubirii și a cheltuielilor aferente.

Prin răspunsul din 04 aprilie 2018 ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA a refuzat achitarea despăgubirii solicitate de reclamant, menționând că nu este de acord cu raportul de expertiză și suma indicată în acesta.

Totodată, reclamantul a notat că din partea pârâtului i-a parvenit un acord cu privire la stabilirea sumei de despăgubire, prin care compania pârâtă îl condiționa, că dacă semnează prezentul acord îi va achita despăgubirea în mărime de 36336 lei, stabilită de SRL „Exauto-Plus”.

În aceeași ordine de idei, reclamantul a subliniat că la 02 mai 2018 a remis în adresa companiei pârâte propunerea de soluționare pe cale amiabilă a litigiului.

Prin răspunsul din 04 mai 2018 compania pârâtă a refuzat satisfacerea cererii reclamantului, menționându-se că i se va achita suma de 36472,95 lei, iar în caz de dezacord o poate contestat în instanța de judecată.

În continuare, reclamantul a indicat că la 04 iunie 2018 compania pârâtă i-a achitat prin transfer la contul bancar suma de 36472,95 lei, iar suma restantă refuză să o achite până în prezent.

Reclamantul a solicitat încasarea din contul ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA în beneficiul său a pagubei cauzate în urma accidentului rutier în mărime de 10258,05 lei, a penalității pentru neachitarea în termen în mărime de 2897,32 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 1230,37 lei, cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 644,57 lei, cheltuielile pentru efectuarea expertizei în mărime de 2100 lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 lei.

Prin hotărârea din 09 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial cererea cu valoare redusă înaintată de Dinu Curoș împotriva ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, intervenient accesoriu Oleg Ceavdar, cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a penalității de întârziere, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată; s-a încasat de la ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA în beneficiul lui Dinu Curoș suma de 10258,05 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, suma de 307,74 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat, suma de 2000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică; în rest, cererea cu valoare redusă a fost respinsă ca neîntemeiată.

În susținerea soluției sale, prima instanță, cu trimitere la prevederile art. 1301 Cod Civil, art. 19, art. 20 alin. (1), art. 22 alin. (1), art. 23 alin. (1), (1¹), (2), (11) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, a reținut că reclamantul nu a fost de acord cu despăgubirea de asigurare calculată luând în considerare prețurile medii a trei unități de specialitate, nefiind de acord cu unitatea de specialitate care a fost prezentată de

către pârâtă, considerent din care, nu poate fi reținut ca pertinent actul de evaluare prezentat de către pârâtă, or, prin interpretare sistemică a normei pre citate, cuantumul despăgubirii se calculează luând în considerare prețurile la 3 unități de specialitate doar în ipoteza în care ambele părți au căzut de acord asupra unităților desemnate.

Totodată, prima instanță a statuat că, ținând cont de faptul că raportul de expertiză extrajudiciară nr. 283 din 27.02.2018, întocmit de CNEJ, de pe lângă Ministerul Justiției a RM, a fost realizat ca urmare a constatării discrepanței vădite în aprecierea mărimii pagubei produse reclamantului în urma accidentului rutier, neconcilierii părților, urmează ca anume acest raport să fie pus la baza determinării întinderii prejudiciului suferit de reclamant.

În ce privește pretenția cu privire la încasarea dobânzii și penalității de întârziere, prima instanță a conchis că deoarece suma despăgubirii de asigurare a fost stabilită doar în urma hotărârii judecătorești, până la acel moment fiind una incertă, litigioasă, reclamantul nu poate pretinde încasarea dobânzii de întârziere, precum și a penalității, or, pârâta nu poate fi pusă în întârziere pentru neexecutarea unor obligații care nu au fost executate din cauza unor împrejurări neimputabile asiguratorului.

Prin decizia din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-au respins apelurile declarate de către Dinu Curoș și Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni și s-a menținut hotărârea din 09 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Instanța de apel în susținerea soluției sale a statuat că în contextul în care apelantul-reclamant Dinu Curoș a asigurat respectarea obligațiilor prevăzute de art. 21 alin. (2) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, a înștiințat asiguratorul despre eventuala expertiză și a oferit acestuia posibilitatea de a participa nemijlocit la examinarea suplimentară a automobilului, reprezentantul ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA a fost prezent la examinarea mijlocului de transport, ieșind la fața locului, instanța de fond corect a reținut ca probă veridică și incontestabilă raportul de expertiză extrajudiciară nr. 283 din 27 februarie 2018 pentru adjudecarea valorii cu titlu de despăgubire de asigurare, astfel argumentele pârâtei în acest sens sunt nefondate.

La 30 mai 2019 ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA a declarat recurs împotriva deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului recurentul a invocat că decizia instanței de apel este una nemotivată, fiind adoptată cu interpretarea eronată a legii, precum și nefiind aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În acest sens recurentul a solicitat casarea deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 09 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea formulată de Dinu Curoș, precum și încasarea de la Dinu Curoș în beneficiul ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA a sumei de 230,80 lei și 153,87 lei, cu titlu de taxă de stat pentru declararea apelului și respectiv a recursului.

La 11 iunie 2019 Dinu Curoș a declarat recurs împotriva deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului recurentul a reiterat circumstanțele expuse în fața instanțelor ierarhic inferioare, insistând că atât prima instanță, cât și instanța de apel, neîntemeiat au luat în considerare actul de evaluare al SRL „Exauto-Plus”, care

urma să fie apreciat critic.

În acest context, recurentul a solicitat casarea parțială a deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 09 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admise pretențiile cu privire la încasarea penalității în sumă de 2897,32 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 1230,37 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 5000 lei, cheltuielile pentru efectuarea expertizei în sumă de 2100 lei, taxa de stat în mărime de 336,83 lei și a taxei achitate la depunerea recursului în cuantum de 150 lei.

La 16 iulie 2019 ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA a depus referință la recursul declarat de Dinu Curoș, prin care a solicitat declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 09 aprilie 2019, fiind recepționată de către ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA la 22 mai 2019 (f.d. 133), iar de către Dinu Curoș la 20 mai 2019 (f.d. 146-148).

Astfel, luând în considerare cele menționate, se apreciază că cererile de recurs depuse de către ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA și Dinu Curoș au fost declarate în termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Examinând admisibilitatea recursurilor declarate de ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA și Dinu Curoș, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art. 440 din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului se plasează pe pagina web a Curții Supreme de Justiție la data emiterii și se transmite tuturor participanților la proces și reprezentanților acestora.

Asupra admisibilității recursului se decide fără prezența participanților la proces sau a reprezentanților acestora, prin emiterea unei încheieri nemotivate despre care se face o mențiune pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

În corespundere cu art. 433 lit. a¹⁾ din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care, recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5).

Totodată, art. 276²⁾ alin. (1) și art. 276⁴⁾ alin. (4) din Codul de procedură civilă stipulează că dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la pronunțare.

În acest sens se reține că cererea depusă de către Dinu Curoș împotriva ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, intervenient accesoriu Oleg Ceavdar, cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a penalității de întârziere, a dobânzii de

întârziere și a cheltuielilor de judecată, s-a examinat de către instanțele ierarhic inferioare în procedura cererilor cu valoare redusă.

În sensul prevederilor legale menționate supra, este de înțeles că hotărârea judecătorească pronunțată în procedura cererilor cu valoare redusă poate fi atacată cu apel, iar decizia instanței de apel pronunțată la caz nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Conform art. 429 alin. (1) și (4) din Codul de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel. Nu pot fi atacate cu recurs: a) deciziile de trimitere a cauzei la rejudecare care nu se supun niciunei căi de atac; b) hotărârile în privința cărora apelul a fost retras în modul prevăzut la art.374; c) deciziile emise de instanța de apel, fără drept de recurs.

Drept consecință, instanța de judecată conchide că decizia din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău nu poate fi contestată cu recurs.

În acest context și în lipsa unor împuterniciri exprese, Colegiul judiciar relevă că soluția completului de judecată se limitează doar la dreptul de a considera inadmisibilă cererea de recurs în baza prevederilor art. art. 433 lit. a¹) și art. 440 din Codul de procedură civilă.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA și Dinu Curoș ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 276⁴ alin. (4), art. 433 lit. a¹) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de către Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni și Dinu Curoș, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ion Druță

judecătorii

Tatiana Vieru

Nina Vascan